

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Consvlibvs Et Popvlo Sutrinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

experti, ut beneficia ipsa personis idoneis appellatione remota valeas assignare; auctoritate tibi presentium indulgemus; firmiter inhibentes ne vel illis qui de manu eius beneficia receperunt, vel aliis qui ei jam excommunicato participare non sunt veriti vel etiam obedire, tanquam indignis, huiusmodi beneficia conferre praesumas. Nulli ergo &c. Datum Laterani V. Kalendas Novembris.

CASTELLANO, PERUSINO, Clusino, & Eugubino Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis Ecclesiarum Praelatis in eorum diocesis constitutis.

Epist. 202. Ut Legatum apostolicum severitatem exerceat.

Apostolica sedes, quae disponente Domino inter omnes Ecclesias obtinet principatum, alios vocavit in partem sollicitudinis, retenta sibi plenitudine potestatis; ut quoniam Romanus Pontifex pro defectu conditionis humanae per se ipsum omnia expedire non potest, iuветur subsidiis aliorum, quibus vices suas committit, ad exemplum Domini & magistri, qui discipulos suos per mundum universum transmisit, salutem nostram in medio terrae personaliter operatus. Sanè cum nos & fratres nostros, propter curam & sollicitudinem apostolici patrimonij, ab occupationibus variis, quas pro statu Ecclesiarum omnium indefinenter subimus, saepius nos contigerit evocari, nolentes, sicut nec velle debemus, temporalia spiritualibus anteferre, de consilio fratrum nostrorum viam elegimus tutiorem, qua & curam temporalium non negligimus, & spiritualem, sicut convenit, praeferrimus dignitatem, dilectum filium nostrum G. sancti Georgij ad velum aureum Diaconum Cardinalem, apostolicae sedis Legatum, virum utique providum & prudentem, & honestate morum & generositate natalium commendandum, quem inter fratres nostros speciali caritate diligimus, ad ea quae praemisimus exequenda duximus assumendum, concessa sibi nihilominus potestate ut in Ecclesiis & parochiis vestro regimini deputatis evellat & destruat, aedificet & plantet, quae in eis evellenda & destruenda, aedificanda occurrerint & plantanda. Quocirca universitati vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatenus ipsum, tanquam honorabile mem-

brum Ecclesiae & Legatum apostolicae sedis, recipientes humiliter & devotè, ipsius salubria monita & statuta & vos ipsi diligenter servetis, & à subditis vestris faciatis efficaciter observari. Nos enim sententiam quam in rebelles & contumaces rationabiliter duxerit promulgandam, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino firmitatem debitam obtinere. Datum Laterani Idibus Octobris.

Scriptum est super hoc in eandem modum Spoletan. Fulginat. Assisinas. Nucerinon. Reatinen. Narnien.

CONSULIBVS ET POPVLO Sutrinis.

Cum praeter solitum, immo plus solito, multis & magnis simus negotiis occupati, quae per nos ipsos facere non valemus, per alios cogimur adimplere. Sanè inter alias occupationes & sollicitudines nostras, curam & provisionem apostolici patrimonij non modicas reputamus, tam ad spiritualem jurisdictionem nostram spectantis quam etiam temporalem. Vnde nobis posset non immeritò imputari, si super ordinatione ipsius essemus tepidi vel remissi, qui cunctorum fidelium sollicitudinem gerimus pastorem. Novimus enim (quod tristes & dolentes referimus) quoniam in eo multi quae sua sunt, non quae Iesu Christi, quarentes, & abutentes per insolentiam sedis apostolicae patientia, pacem perturbant, corrumpunt iustitiam, stratam violant, & terram offendant, unde nobis & vobis non modicum derogatur. Cum igitur super his quae praemisimus emendandis cum fratribus nostris tractatum habuerimus diligentem, de ipsorum consilio dilectum filium nostrum G. sancti Georgij ad velum aureum Diaconum Cardinalem, virumobilem & prudentem, quem inter alios fratres nostros speciali diligimus caritate, operi tam utili & necessario deputantes, ut melius & facilius inunctum sibi officium valeat exercere, dilectum filium P. Praefectum urbis, virumobilem & potentem, sibi duximus adiungendum: quibus dedimus in mandatis ut stratam custodiant, pacem procurent, iustitiam faciant, & terram defendant, alia quoque nihilominus operentur quae ad honorem Dei, profectum Ecclesiae,

Epist. 203. De eodem argumento.

N n n ij

utilitatem vestram & aliorum nostrorum fidelium noverint pertinere. Ut autem dominium sedis apostolicæ, quæ de se verè dicere potest, *Iugum meum suave est & onus meum leve*, diebus nostris dulcedinem non deponat, & nulli fiat penitens odiosum, eis viva voce præcepimus ut vos diligant & honorent, nullum sine causâ lædentes vel contra justitiam aggravantes, sed à vobis potiùs iniquitatem & violentiam satagant propulsare. Vnde quoties necessitas postulaverit, ad eos vice nostra pro justitia consequenda vel aliis expediendis negotiis poteritis habere recursum. Et ut meliùs quæ ad pacem & utilitatem vestram à nobis & fratribus nostris sunt salubriter ordinata, perducì valeant ad effectum; universitatem vestram monemus attentius & hortamur in Domino, per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus ipsis vice nostra, immo nobis in ipsis intendentes humiliter & devotè, quod super præmissis articulis & aliis emergentibus negotiis utiliter duxerint statuendum, salvo in omnibus apostolicæ sedis mandato, teneatis firmiter & servetis, de universis justitiis & rationibus Ecclesiæ Romanæ sibi plenariè respondententes.

In eundem modum Consulibus & populo Nepefinis. In eundem modum Consulibus, & populo Oritanis. In eundem modum Amelien. Castellan. In eundem modum Tadertin. Assinatibus. In eundem modum Perusin. Fulginat. In eundem modum Spol. Narnien. Reatin. populo civitatis Castellane. Tuscan. Vetrallen. Balneoregen. Centumcellen. Vrboretan. Cornetan.

M A G D E B U R G E N.
Archiepiscopo & suffraganeis ejus.

Epist. 204. Ut Hildesheimensis Episcopus, publicè excommunicatus nuntietur. Vide supra lib. 1. epist. 335. & lib. 2. epist. 201.

CVM sine capite nulla possint membra subsistere, si quispiam impune possit apostolicæ sedis privilegia violare, nulla ceteris Ecclesiis de suis privilegiis fiducia remaneret. Verùm inter cetera privilegia quæ primatum apostolicæ sedis ostendunt, illud non modicum reputatur quod depositiones, cessiones, & translationes Episcoporum fieri sine speciali auctoritate Romani Pontificis interdicit. Hoc autem C. quondam Hildesheimensis Episcopus non attendens, licentia nostra non solum non obtenta, sed nec etiam expetita, Herbipolensem Ecclesiam occupavit, præsumens ad eam propria temeritate transire, cum per il-

lam non possit indulgentiam excusari quam à bonæ mem. C. Papa prædecesso- re nostro se asserit impetrasse, quæ potiùs impetranti turpem ambitionis notam ingessit, ut si videlicet eum ad majorem dignitatem contingeret invitari, eam sibi liceret assumere, dummodo nihil ei de statutis canonicis obviaret. Licet enim ei videatur indultum ut invitatus majorem possit assumere dignitatem, per hanc tamen indulgentiam ad parem sibi transire non licuit, cum longè faciliùs in uno casu quàm in alio dispenseretur. Præterea cum & postulatio, sicut electio, examinari debeat diligenter, antequam per eum, cui faciendâ fuerat, examinata fuisset, non debebat ulla ratione transire, cum non solum examinationem postulationis sed ipsius quoque personæ videatur tenor indulgentiæ reservasse, statim subjungens: *dummodo nihil appareat quod tibi de canonicis obviet institutis*. Licet autem tantæ præsumptionis excessus ad aures nostras publica referentia fama venisset, distulimus tamen procedere contra ipsum, donec litteras ejus recepimus, in quibus se nobis Herbipolensem Episcopum appellabat. Vnde postmodum præsumptionem ipsius debita volentes animadversione punire, vobis & aliis Archiepiscopis & Episcopis in Teutonia constitutis districtè præcepimus ut cum factum hujusmodi non posset in partibus vestris non esse notorium, nisi dictus C. infra viginti dies post susceptionem litterarum nostrarum ab Herbipolensis Ecclesiæ administratione cessaret, eum excommunicatum auctoritate nostra non differretis publicè nuntiare, & excommunicationem ejus faceretis pullatis campanis & candelis accensis, festivis diebus & dominicis innovari. Tu autem, Magdeburgensis, in eum juxta tenorem mandati apostolici, sicut accepimus, processisti, & alij etiam, sicut credimus, processerunt. Quamvis autem in manifestis non sit ordo judicarius requirendus, & ipse videretur confessus de crimine, cum in litteris ad nos directis se præsumpsisset Herbipolensem Episcopum nominare, nostamen ad evitandam omnem malitiam, in litteris nostris commonitionem canonicam duximus præmittendam; & eum postmodum etiam ad bonum obedientiæ revocare volentes, ipsi non præmissâ salutatione mandavimus ut omni excusatione cessan-

Vide caput Illud Dominus. De Cler. excomm. Vide etiam infra epist. 278.